

Nincsenek már selmeci diákok

Jó volna újra Selmechányán lenni
Grubenkabátos veterán diák,
Kit nem izgat filiszter világ.
Egy május reggel Kisiblyére menni
S a Csókligetben gyöngyvirágot szedni,
Míg a fiuk a műszerrel vesződnek
És hangosan vitáznak, és tûnődnek,
Hogy jól csinálták-e a hátrametszést
És Pista Bá-nál fog-e nyerni tetszést.
Majd leülni az X lábú asztalhoz
És hozzáfogni sörözéshez, dalhoz,
Miközben messze hegyen-völgyön áthúz
a frissen zengő, lelkes Gaudeamus.
És este, mikor a kis gőzös mászva,
szuszogva döcög be az állomásra,
Az utcát libasorba végigszelni,
víg burschnótákat fújni-énekelni.
Hogy akik végzik épp az esti sétát,
Meghallják mind, hogy felsőgeodéták
Vagyunk mi már, nem zöld baleklegények,
Kik a lányoktól, asszonyoktól félnek.

Jó volna állni a vén Fritzház sarkán
És nézni, mint hullámszik színes tarkán
A sok szép selmeci lány.
És lesni jön-e köztük Fodor Olga,
Ha divatházban akad néki dolga,
S vajon ki lesz az oldalán ?
Aztán betérni este, ha sötét lesz
Pár korsó sörre Kozák Erzsikéhez.
S ha hanyatlik le már a Hold,
Dalolva hazamenni éjfél tájba,
Felkapaszkodni a Rózsa utcába
S lekiáltani a Tóbiást és Sztániólt.
Jó volna a szalagot vállra venni
S az utolsó valéta bálra menni,
S egy kislány jól megforgatni rogyásig,
Hogy mikor anyja reggel hazavágyik
megkérje, hadd lehessen még maradni,
Ily jót már úgysem fog többé mulatni.
S másnap éjjel titkon odaállni,
Egy csipkés ablak alá muzsikálni.
A Ságfi Balog bandájával cifrán,
Hogy a világon nincsen, csak egy kislány...

Ugye mi jó volna most mindez ?
De Te csak lemondón legyintesz,
Azután bekapcsolod a rádiót,
Hogy mond-e már valami szépet, jót ?
Hogy vannak-e még margaréták Kisiblyén a réten
És lesz-e még oly szép tavasz, mint régen ?
S a szép selmeci lányok hová lettek,
Kik egykoron a teraszon libegtek
És gondtalanul kacagtak, nevettek ?
Lány van elég, és vannak még virágok,
De nincsenek már, és nem is lesznek
Soha többé Selmeci diákok !